

A Törvényszék (hetedik tanács) T-526/10. sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa, Európai Parlament ügyben 2013. április 25-én hozott ítélete ellen Inuit Tapiriit Kanatami és társai által 2013. július 12-én benyújtott fellebbezés

(C-398/13. P. sz. ügy)

(2013/C 274/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (képviselők: H. Viaene ügyvéd, J. Bouckaert advocaat)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa, Európai Parlament

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék megtámadott ítéletét, az EUMSZ 277. cikk alapján nyilvánítsa jogellenesnek és alkalmazhatatlannak az 1007/2009 rendeletet ⁽¹⁾ és az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a 737/2010 rendeletet ⁽²⁾, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kereset érdemének elbírálásához megkívánt valamennyi elem a rendelkezésére áll;
- Másodlagosan, a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezze a fellebbezők költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezésnek két fő jogalapja van, nevezetesen a fellebbezők abbeli meggyőződése, hogy: 1) a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az EK-Szerződés 95. cikkének alkalmazása során, és 2) a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot alapvető jogokkal kapcsolatos elvek értelmezése és alkalmazása során.

Az első fellebbezési jogalapban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy nem vizsgálta, hogy az adott időben teljesültek-e az EK 95. cikkre, mint jogalapra történő hivatkozás feltételei. A fellebbezők kimutatják, hogy a Bizottság javaslatok kell az EK 95. cikkre, mint jogalapra történő hivatkozás feltételeinek teljesülniük. A fellebbezők ezenfelül úgy ítélik, hogy ha az EK 95. cikkre, mint jogalapra történő hivatkozás feltételei nem teljesülnek, az a bírósági felülvizsgálat során nem orvosolható. A fellebbezők arra is hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helytelen kritériumot alkalmazott annak megállapítására, hogy a fókatermékek kereskedelmére vonatkozó nemzeti rendelkezések között fennálló különbségek olyanok-e, hogy igazolják az uniós jogalkotó beavatkozását az EK 95. cikk alapján. A megtámadott ítéletben a Törvényszék a szóban forgó termékek tagállamok közötti kereskedelmének nem elhanyagolható jellegéből kiinduló kritériumon alapuló mércét alkalmazott. Azonban egy adott termék kereskedelmének nem elhanyagolható jellege meglehetősen különbözik e kereskedelem „viszonylag jelentős” jellegétől, tehát a Bíróság vonatkozó ítélezési gyakorlatában alkalmazott kritériumtól.

A második fellebbezési jogalapban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy csak a Charta rendelkezéseire hivatkozott. A fellebbezők úgy vélik, hogy a pusztán tény, hogy az EJEE fellebbezők által hivatkozott cikkei által nyújtott védelem az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17., 7., 10. és 11. cikkei révén az uniós jog részévé vált, nem mentesíti a Törvényszéket azon kötelezettsége alól, hogy figyelembe vegye az EJEE rendelkezéseit, mint általános jogelveket. A fellebbezők arra is hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy kizárta a kereskedelmi érdekeket a tulajdonhoz való jog hatálya alól, amikor arra a következtetésre jutott, hogy „a tulajdonhoz való jog [...] nem vezethet[...] egyszerű kereskedelmi érdekek [...] védelméhez” és azzal, hogy megfosztotta a fellebbezőket az EJEE 1. kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkében található garanciáktól. A fellebbezők azt is állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem vizsgálta meg az alaprendeletet az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat 19. cikkének fényében. Mivel az Unió hatásköreit a nemzetközi jog tiszteletben tartásával kell gyakorolni, és ebből következően az alaprendeletet az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat 19. cikkének fényében kell értelmezni, a Törvényszéknek meg kellett vizsgálnia, hogy az uniós intézmények megszerezték-e a fellebbezők szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló hozzájárulását, mielőtt elfogadták az alaprendeletet.

⁽¹⁾ A fókatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 286., 36. o.)

⁽²⁾ A fókatermékek kereskedelméről szóló 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2010. augusztus 10-i 737/2010/EU bizottsági rendelet (HL L 216., 1. o.)